

11.12.2012/EN

Wzorzec FCI nr 293

OWCZAREK AUSTRALIJSKI - KELPIE

(Australian Kelpie)

rewizja i uzupełnienie polskiej wersji wzorca lipiec 2022 Mirosław Redlicki

Kraj pochodzenia: Australia

Data publikacji obowiązującego wzorca: 08.10.2012

Użytkowość: Owczarek.

Klasyfikacja FCI: Grupa 1 - Psy pasterskie i zaganiające, (z wyłączeniem szwajcarskich psów do bydła)

Sekcja 1 - Psy pasterskie.

Próby pracy wymagane.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Po zajęciu przez osadników ogromnych połaci lądu w australijskich stanach Nowa Południowa Walia i Wiktorja, liczba owiec zwiększyła się ogromnie. Niektóre posiadłości liczyły ponad dwa miliony akrów i utrzymywano w nich ponad ćwierć miliona owiec. Na tak wielkich terenach tradycyjny wypas owiec, którym kiedyś zajmowali się skazańcy, nie był już możliwy. Owce pozostawały same na ogrodzonych drutem, ogromnych pastwiskach. Niezbędne więc były psy, które zdolne były do pracy w trudnych warunkach panujących w Australii, takich jak wysokie temperatury, trudny teren, tumany kurzu i znaczne odległości. Wyhodowane w tym celu kelpie są niezłomne w pracy i mogą zastąpić w niej wielu ludzi.

Podobnie jak w przypadku wielu innych ras tak i pochodzenie kelpie jest przedmiotem dyskusji. Jedno, co pewne, że pochodzą one od psów przywiezionych ze Szkocji – średniej wielkości, długowłosych, czarnych podpalanych, o uszach w połowie załamanych, typu collie. Były wśród nich też psy krótkowłose, o stojących uszach, ale zawsze w typie collie. W miotach tych psów pojawiały się e szczenięta czekoladowe (czerwone).

WRAŻENIE OGÓLNE:

Kelpie wyglądać ma na aktywnego, zwinnego psa pracującego wysokiej klasy, o wyraźnym i mocnym umięśnieniu i sprawnych kończynach, zdolnego do długotrwałej pracy bez zmęczenia. W żadnym razie nie może być lekki i wiotki.

WAŻNE PROPORCJE:

Stosunek długości tułowia, od najbardziej ku przodowi wysuniętego punktu mostka do guza siedzeniowego, do wysokości w kłębie wynosi 10 do 9.

ZACHOWANIE / TEMPERAMENT:

Kelpie jest nadzwyczaj inteligentny, bystry i szybki w reakcjach. Jest opanowany i łatwy do ułożenia, oddany właścicielowi i zawsze chętny do pracy, a jego energia jest wręcz niewyczerpana. Odznacza się wrodzonym instynktem i umiejętnościami, niezbędnymi przy pasieniu owiec, tak na terenie zamkniętym, jak i w polu. Wszelkie cechy budowy i charakteru, które wpływają na obniżenie sprawności użytkowej psa, muszą być uznane za zdecydowanie nietypowe.

GŁOWA:

Proporcjonalna do wielkości psa. Kształt i linie głowy dają wyraz, zbliżony do lisiego, złagodzony przez oczy kształtu migdała.

Mózgoczaszka:

Czaszka: lekko zaokrąglona, szeroka między uszami. Czoło płaskie.

Stop: wyraźny.

Trzewioczaszka:

Nos: barwa nosa odpowiada umaszczeniu.

Kufa: ładnie wyrzeźbiona, pożądana trochę krótsza od mózgowiczaszki.

Wargi: suche i przylegające.

Uzębienie: zęby mocne, zdrowe, równomiernie rozmieszczone, zgryz nożycowy.

Policzki: zaokrąglone, ale niezbyt mocno wykształcone.

Oczy: kształtu migdała, średniej wielkości, z wyraźnymi kącikami,

o bystrym i inteligentnym wyrazie. Barwy brązowej, harmonizującej z maścią; u psów błękitnych dopuszczalne oko jaśniejsze.

□ □

Uszy: średniej wielkości, stojące, zastrzone na końcach, cienkie, mocne przy podstawie, trochę zaokrąglone na zewnętrznych krawędziach, osadzone szeroko na bokach czaszki i skierowane na boki. Wnętrze ucha porośnięte gęstym włosem.

SZYJA:

Średniej długości, mocna, trochę łukowato wygięta, płynnie przechodząca w łopatki, bez podgardla, z widoczną kryzą.

TUŁÓW:

Grzbiet: mocny, prosty.

Lędźwie: mocne i dobrze umięśnione, słabizna głęboka

Zad: dość długi i opadający.

Klatka piersiowa: głęboka, dobrze umięśniona, umiarkowanie szeroka, dobrze ożebrowana

Żebra: dobrze wysklepione, ale nie beczkowate

OGON:

W spoczynku zwisający i lekko wygięty. W ruchu i przy pobudzeniu może być wzniesiony, ale w żadnym razie nie zakręcony tak, by jego koniec znalazł się poza pionową linią, przechodzącą przez nasadę. Na ogonie wyraźna szczotka. Stanowi przedłużenie opadającej linii zadu i sięga mniej więcej do stawu skokowego.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie:

Wygląd ogólny: dobrze umięśnione, o mocnym, ale nie ciężkim kośćcu, oglądane od przodu proste i równoległe wobec siebie.

Łopaska: umięśniona, skośnie ustawiona, płaska, szczyty łopatek blisko siebie ustawione.

Ramię: tworzy z łopatką kąt prosty.

Łokieć: nie wykręcony na zewnątrz ani do wewnątrz.

Śródrezcze: oglądane z boku trochę nachylone w stosunku do podłoża, co zapewnia sprężystość ruchu i pozwala na nagłe zwroty.

Łapy: Mocne, okrągłe, o mocnych opuszkach, palce zwarte i dobrze wysklepione, krótkie, mocne pazury.

Kończyny tylne:

Wygląd ogólny: Mocne i szeroko rozstawione. Oglądane z tyłu są proste i równoległe wobec siebie, ustawione niezbyt szeroko, ale i nie blisko siebie.

Stawy kolanowe: dobrze kątowne.

Stawy skokowe: dość nisko umiejscowione.

Stopy: okrągłe, mocne, o mocnych opuszkach, palce zwarte i wysklepione, pazury krótkie i mocne.

□□

RUCH:

Aby kelpie mógł bez zmęczenia wykonywać swą pracę na otwartych terenach, musi być on bezbłędnie zbudowany. Ruch powinien być sprawny, bez wysiłku, a pies musi być zdolny do nagłych zwrotów w ruchu. W klusie, gdy rośnie prędkość, łapy poruszają się trochę zbieżnie, ale w postawie rozstawione są szeroko.

SZATA:

Sierść: dwuwarstwowa, z krótkim, gęstym podszerstkiem. Włos okrywowy prosty, zwarty, przylegający i twardy, nieprzemakalny. Na spodzie tułowia sierść trochę dłuższa, na udach tworzy niewielkie portki. Na głowie, zewnętrznej stronie uszu, przedniej stronie kończyn i łapach krótka, na szyi dłuższa i bardziej gęsta, tworzy kryzę, a na ogonie - szczotkę. Sierść zbyt długa lub zbyt krótka jest wadliwa. Prawidłowa długość sierści na tułowiu to 2-3 cm.

Umaszczenie: czarne, czarne podpalane, czerwone, czerwone podpalane, płowe, czekoladowe i błękitne.

WZROST:

Wysokość w kłębie: 46 do 51 cm dla psa, 43 do 48 cm dla sukki.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wyżej wzorca powinny być uznawane za wadę i ocenione w zależności od stopnia nasilenia oraz wpływu na zdrowie i dobrostan psa oraz zdolność do wykonywania pracy, do której był przeznaczony.

WADY DUŻE:

- luźne łopatki
- postawa krowia lub beczkowata
- ruch niezborny, poplątany
- ruch związany lub sztywny

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- agresja lub nadmierna lękliwość
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.

NB.

- Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznowym.
- Do hodowli mogą być użyte tylko funkcjonalnie i klinicznie zdrowe psy o wyglądzie typowym dla rasy.

□□